

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 301.
din 19.03.2008

Dosar nr: 113/2007
Petiția nr: 2294/14.03.2007
Petent: Corpul Național al Polițiștilor
Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative
Obiect: aplicarea art.21 alin 1 din O.G. nr.38/2002 creează o discriminare între polițiștii cărora li se acordă sporul de 30% din salariul de bază și cei care nu primesc acest spor.

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și sediul ales al petentului
I.1.1. Corpul Național al Polițiștilor, cu sediul în București, str. Mihai Vodă, nr.6, sect. 5

I.2. Numele și sediul reclamatului
I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin *Petiția nr.2294/14.03.2007*, face referire la o situație discriminatorie instituită prin dispozițiile Ordonanței de Guvern nr. 38/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor aprobată cu modificările și completările ulterioare.

III. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Părțile au fost citate pentru data de 05.07.2007.
La audierea din 05.07.2007 s-a prezentat doar petentul.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

Corpul Național al Polițiștilor consideră discriminatorie acordarea sporului de 30% pentru activitatea în infrafracțiunile de corupție, doar polițiștilor care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție a Ministerului Internelor și Reformei Administrative. Potrivit O.G. nr.38/2002, art.21 alin.1 indice1 "Polițiștii care desfașoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului M.A.I. beneficiază de un spor de 30% din salariul de bază".

Potentul subliniază următoarele aspecte în petiție:

Polițiștii sunt puși să aplice legea și să vegheze la respectarea ei, aceștia fiind expuși corupției în orice moment și loc de muncă.

Sporul lunar de 30% din salariul de bază acordat polițiștilor care lucrează la D.G.A. reprezintă de fapt un spor de anticorupție, spor ce trebuie acordat tuturor polițiștilor.

Potentul consideră că lupta împotriva corupției nu poate fi dusă numai pe planul constrângerii, prin înființarea unor structuri și atribuirea unor drepturi, ci și pe planul stimulării celor care prin activitatea desfășurată sunt expuși corupției. Aceeași situație discriminatorie s-a întâmplat și în cazul magistraților, care aveau în lucru dosare de corupție și beneficiau de un spor de 40% din salariul de bază, situație care s-a reglementat prin OUG nr. 27/2006 Motivele care au stat la baza reglementării situației magistraților au fost acțiunile câștigate de unii magistrați și Hotărârea CNCD nr.185/22.07.2005, prin care s-a constatat existența unei discriminări directe între magistrații care beneficiau de sporul de 40% și cei care nu beneficiau de acest spor.

Susținerea Ministerul Internelor și Reformei Administrative,

Prin *Adresa nr. 4998/11.05.2007*, Ministerul Internelor și Reformei Administrative arată următoarele:

- a) Dispozițiile O.G.nr.38/2003 supuse analizei au fost introduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.120/2005 privind

operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în considerarea prevederilor Legii nr. 161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul MIRA prin care s-a înființat în subordinea MIRA Direcția generală anticorupție, ca structură specializată pentru prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu.

- b) -politiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului MIRA beneficiază de un spor lunar de 30% din salariul de bază.
- c) Tratatamentul aplicat polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție are la bază criteriile obiective privind pregătirea profesională diferită, specializată, o formare anume pentru activitatea de urmărire a infracțiunilor de corupție săvârșite de personalul MIRA, ca și specificul acestor activități, având în vedere, printre altele și tipologiile diferite ale cazurilor de corupție.

Se impune mențiunea ca acordarea acestui spor polițiștilor din cadrul Direcției generale anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului MIRA.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că acordarea sporului de 30% pentru activitatea în infracțiunile de corupție doar polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea **corupției în rândul personalului MIRA.**

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fata legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii

politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 al art. 2 din **O.G. 137/2000**, republicată, prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”.

Conform art. 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Ordonanța nr. 38 din 30 ianuarie 2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor are următoarele prevederi relevante:

„Art. 2

Polițiștii au dreptul lunar la un salariu de bază, compus din: salariul pentru funcția îndeplinită, salariul pentru gradul profesional deținut, gradații, sporul pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit.

Art. 3

(1) Salariile ce se cuvin polițiștilor sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort și cu eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(2) Principalele funcții, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, pe grade profesionale și categorii pentru polițiști, sunt prevăzute în anexa nr. 1 lit. A și B.

(3) Coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, în raport cu eșalonul la care își desfășoară activitatea polițiștii, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ce va fi aprobată în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Salariul corespunzător funcției îndeplinite se acorda de la data prevăzută în ordinul/dispoziția de numire. Pentru persoanele nou-încadrate sau reintegrate în rândul polițiștilor salariul pentru funcția îndeplinită se acordă de la data prezentării la serviciu.”

Anexa 4, Reglementări privind salarizarea polițiștilor care îndeplinesc funcții în afara Ministerului Administrației și Internelor și la regiile autonome sau la societățile comerciale proprii prevede:

„1. Polițiștii detașați în baza reglementărilor în vigoare să îndeplinească funcții în afara Ministerului de Interne beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul de bază al funcției îndeplinite, sporul de vechime în muncă, indemnizații, premii, sporuri și alte drepturi care se acordă personalului civil din unitatea unde își desfășoară activitatea, potrivit legislației care se aplică în unitățile respective. Salariul de bază al funcției îndeplinite reprezintă salariul pentru funcția îndeplinită;

b) salariul pentru gradul profesional și gradațiile calculate la acesta, potrivit legislației care se aplică polițiștilor;

c) în situația în care drepturile salariale prevăzute la lit. a) și b) sunt mai mici decât cele ce li s-ar cuveni ca polițiști încadrați în instituțiile din structura poliției pe funcții similare celor pe care le îndeplinesc la instituțiile unde sunt detașați, cei în cauză pot opta pentru drepturile salariale convenite celor încadrați în unitățile de poliție. În acest caz drepturile salariale convenite conform prevederilor lit. a) se acorda de către unitățile unde sunt detașați, iar diferența până la totalul drepturilor salariale convenite în calitate de polițiști se acordă de către unitățile de poliție. Prin totalul drepturilor salariale se înțelege salariul de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, precum și celelalte sporuri și indemnizații convenite în calitate de polițist, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. La stabilirea salariului de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, va fi luat în calcul și salariul de merit, în condițiile în care polițiștii beneficiază de acest drept la instituțiile unde sunt detașați.”

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, a reținut următoarele:

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991,

FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director constată că polițiștii care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative nu se află într-o situație analoagă cu ceilalți polițiști, existând o justificare obiectivă a diferențierii. Colegiul Director reține faptul că acordarea acestui spor polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea **corupției** în rândul **personalului MIRA**.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Colegiul director a luat hotărâri similare în cazuri similare (*Hotărârea 401/12.11.2007, Hotărârea nr. 418/28.11.2007, Hotărârea nr. 419/27.11.2007*). Cazurile în care petenții aveau calitatea de magistrat au primit soluții diferite, întrucât prevederile legale privind statutul polițiștilor diferă esențial de prevederile legale privind statutul magistraților.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu unanimitate de voturi, ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA- Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și prevederilor *Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu

